

**DELEGACIÓ EPISCOPAL DE PASTORAL
FAMILIAR DEL BISBAT DE GIRONA**

NOVA EVANGELITZACIÓ - NE 3.6

FORMACIÓ - CURS 2022-23

Jesús ens reestructura el concepte de "justícia":

Benaurança de la Veritat, la coherència,

l'harmonia, la integritat, l'equilibri...

BENAURATS ELS QUE TENEN FAM I SET DE

JUSTÍCIA, PERQUÈ SERAN SADOLLATS.

NE 3.6
LA BENAURANÇA DEL JUST, DEL COHERENT, DE LA VERITAT:

TEXT N° 1. "Benaurlats els qui tenen fam i set de justícia, perquè seran sadollats". (Mt 5, 4)

IDEA CENTRAL

Un cop més, Jesús revoluciona la nostra manera de pensar. Aquest cop ens reestructura el concepte que tenim els humans, respecte a la justícia. Aquesta és la benaurança del veritablement just, coherent, íntegra, que viu en la veritat de Déu, que confia en la Seva Providència, i posa en el primer lloc de la seva escala de valors, l'amor a Déu i l'amor a cada pròxim.
Com sempre, Jesús és radical en qüestió d'amor.

En el llenguatge comú la paraula "justícia" reclama el respecte dels drets humans, l'exigència d'igualtat, l'equilibri en la distribució dels recursos humans, els organismes encarregats de fer respectar les lleis. Aquest és l'àmbit en el que es mou la justícia humana.

És aquesta la justícia de la que parla Jesús en el "discurs de la muntanya", de la qual es desprèn la benaurança? Certament, però la benaurança sorgeix com a conseqüència d'una justícia més àmplia que implica l'harmonia de les relacions, la concòrdia, la pau.

La fam i la set reclamen les necessitats elementals de cada individu, símbol d'un anhel profund del cor humà mai satisfet plenament del tot. Segons l'Evangeli de Lluc, Jesús hauria dit simplement: "Benaurlats els famolencs". Mateo explica que **la fam de l'home és fam de Déu, l'única que pot sadollar plenament**, com molt bé ho va entendre sant Agustí que, a l'inici de les seves "Confessions", escriu la famosa frase: *"Ens has fet per tu, i el nostre cor no descansa fins que no reposa en tu"* (Llibre I, 1,1).

El propi Jesús ha dit: *"Qui tingui set que vingui a mi i begui"* (Jn 7, 37). Ell, al seu torn, s'ha sadollat de la voluntat de Déu (Cf. Jn 4, 34).

Ara bé, en sentit bíblic, **justícia, significa viure en conformitat amb el projecte de Déu sobre la humanitat**: l'ha pensada i volguda com una família unida en l'amor.

El desig i la recerca de la justícia, des de sempre estan inscrites en la consciència de l'home, les hi ha posat en el cor el mateix Déu. No obstant, les conquestes i els progressos assolits al llarg de la història, quan lluny són encara de la plena realització del projecte de Déu! Les guerres que encara avui es combaten, així com el terrorisme i els conflictes ètnics, són el senyal de les desigualtats socials i econòmiques, de les injustícies, dels odis.

Els obstacles a l'harmonia humana no són només d'ordre jurídic, és a dir, deguts a la manca de lleis que regulin la convivència; **els obstacles depenen d'actituds més profundes, morals, espirituals, del valor que donem a la persona humana, de com considerem a l'altre i de com el tractem.**

El mateix podem dir en l'ordre econòmic: el creixent desequilibri en el desenvolupament, la diferència entre rics i pobres, la iniqua distribució dels béns, no són fruit només de determinats sistemes de producció, sinó també i sobretot, de decisions culturals i polítiques; són un fet humà.

Quan Jesús convida a donar també el mantell a qui demana el vestit, o a fer dues milles a qui demana caminar-ne una amb ell (Cf. Mat. 5, 40-41), indica un "quelcom més", una "justícia més gran", que supera aquella de la pràctica legal, una justícia que és expressió de l'amor.

Sense amor, respecte per la persona, atenció a les seves exigències, les relacions personals poden ser correctes, però poden quedar-se en meres accions burocràtiques, incapaces de donar resposta resolutiva a les necessitats humanes. Sense l'amor no hi haurà mai vertadera justícia, compartició de béns entre rics i pobres, atenció a la singularitat de cada home i dona i a la concreta situació en la que cada un es troba. Els béns no caminen sols; són els cors els que han de moure's i fer moure els béns.

Com viure aquesta Paraula de Jesús?

Mirant el pròxim per allò que realment és: no únicament un ser humà amb els seus drets i la seva fonamental igualtat davant de tots, sinó com la viva imatge de Jesús.

Estimar-lo, fins i tot si és enemic, amb el mateix amor amb que l'estima el Pare, i estar disposats, per ell, al sacrifici, fins i tot suprem: "Donar la vida per als propis germans".

Vivint amb ell la reciprocitat del do, compartint els béns espirituals i materials, per tal d'esdevenir tots una sola família.

Aleshores el nostre anhel d'un món fratern i just, tal com Déu l'ha pensat, esdevindrà realitat. Ell mateix vindrà a viure enmig nostre i ens sadollarà de la seva presència.

DUES EXPERIÈNCIES SOBRE COM VIURE AQUESTA BENAURANÇA

1. Renuncio al meu lloc de treball, per salvar el lloc d'altres companys.

Heus ací com un empresari explicà les seves renúncies: "El negoci en el que treballa fa poc s'ha unit amb un altre negoci del mateix sector. Després d'aquesta fusió, m'han demanat revisar la llista dels treballadors, perquè en la nova regulació del treball, tres havien de ser acomiadats.

Aquesta disposició, però, no em semblava fonamentada, ans al contrari precipitada, despectiva, presa sense considerar les conseqüències a nivell humà que comportaria pels interessats i llurs famílies. Què fer? Em vaig recordar de la Paraula de Jesús. L'única manera era fer com Jesús: estimar per damunt de tot i posar l'amor en primer lloc. He presentat la meva dimissió i els he dit que no signaria els tres acomiadaments.

No m'han acceptat la meua dimissió, però a més a més, m'han demanat que pensés en com inserir els tres treballadors en la nova organització. Jo ja havia preparat el nou programa del personal, que feia molt més àgil i molt més útil el vincle de tots en els diversos sectors del negoci. Ho han acceptat, i tots seguim treballant".

2. Quan un és honest i coherent amb Déu, la Seua Providència és justa i amorosa.

Quan es posa l'amor per damunt de qualsevol altre criteri humà, econòmic, egoista, avariciós, Déu en la seva justa Providència intervé inequívocament. "Era una època en la que hi havia poc treball en una petita empresa de serigrafia a la Ciutatella "El Diamante", a Mèxic, i cada matí li demanàvem al Pare Etern que ens aconseguís clients.

"Quan et decideixis, entrega cada sensació, impuls, pensament a Déu, a mesura que sorgeixi en la consciència. Fixa l'enfocament com un raig làser, i una enorme intenció que no et mouràs del tall de la navalla, per res. Aquesta és la devoció, la dedicació i el camí del cor". (Dr. Hawkins)

Una jove que estava de visita, quedà molt impressionada com treballàvem i fixà una cita amb el director comercial per tota Llatinoamèrica d'una productora de cinema importantíssima, la Twentieth Century Fox. Saltàvem d'alegria.

Quan al director li vam presentar la gamma dels nostres productes, ens encarregà immediatament la impressió de milers de rètols per l'estrena d'una pel·lícula. Vam parlar de terminis, de preus, etc., i ens va prometre més treball en l'esdevenidor.

Vèiem dos mesos de sous coberts, però abans de tancar definitivament el contracte li vam preguntar quin era l'argument de la pel·lícula. Només començà, em vaig adonar que el tema no quadrava amb els nostres principis i valors, i vaig anul·lar el contracte.

El director no s'ho creia; insistia; no es podia imaginar que algú pogués rebutjar un negoci com aquest. Però mentre, dins meu em ressonaven molt fortes les paraules: "Busqueu primer el regne de Déu i la seva justícia, i tota la resta se us donarà de més a més" (Mt 6, 33).

Tornant a casa expliquem a les altres companyes el succeït i totes estàvem satisfetes per la nostra coherència, encara que ens suposés més esforç per sortir endavant en la nostra petita empresa.

Però la resposta de Déu no es feu esperar. Just el dia següent sona el telèfon i ens ofereixen treball per tot un any: imprimir samarretes per a nens amb els nostres propis dissenys". (T.C. Mèxic. Milagros cotidianos)

Déu sempre compleix les seves promeses. Quan sadolla, la Seva Providència, ho fa amb escreix. La justícia si només és humana, provablement serà injusta. Mirem en la nostra societat, quantes injustícies generen sofriment a les persones. Només la justícia de Déu és justa, perquè sorgeix de l'amor. Qualsevol "justícia" que no sorgeixi de l'amor vertader a Déu i al pròxim, inevitablement és injusta. D'una "justícia" injusta, mai en pot sorgir vertadera justícia. L'amor és l'ànima de la justícia. Fins i tot hem de reestructurar el nostre concepte de "justícia divina", que ens ha generat un concepte antropomòrfic d'un Déu castigador, tirà, capriciós, capaç d'impartir una justícia desequilibrada, pel mateix fet, injusta. *"La idea de què l'home tingui por a Déu, resulta tan ridícula que sembla una tràgica demència. En realitat, això que és la vertadera essència de l'amor, dissol tot temor per sempre". (Hawkins. El Ojo del Yo. P. 103)*

Aprofitem aquesta benaurança per reestructurar el nostre concepte de justícia, la de Déu i la nostra. L'única manera de reestructurar-la és amb l'amor. Si l'amor és l'essència d'on sorgeix la vertadera justícia, posem-nos a estimar. No de qualsevol manera, no amb qualsevol amor. Només l'amor de Déu és just. Com es defineix Déu?: *"Nosaltres hem conegut l'amor que Déu ens té i hi hem cregut. Déu és amor; el qui està en l'amor està en Déu i Déu està en ell". (I Jn. 4, 16).*

DECÀLEG SOBRE L'AMOR, LA POR, LA JUSTICIA	
1	Pregunta: Crec que Déu és Amor? Mantra de fe: Sí, crec en Déu Amor!
2	Pregunta: Crec que Déu m'estima tal com sóc? Mantra de fe: Sí, Déu m'estima immensament!
3	Pregunta: Confio en la Providència divina? Mantra de fe: Sí, Déu cuida de mi!
4	Pregunta: Si estic en l'amor, si estimo el pròxim amb l'amor de Déu, crec que estic en Déu i que Déu està en mi? Mantra de fe: Sí, Déu està en mi, jo estic en Déu!
5	Pregunta: Si crec en tot això, em sento una persona justa, coherent, íntegra, que estic en la veritat? Mantra de fe: Pare, l'immens regal del teu Amor, vol el meu lliure albir
6	Pregunta: Com sé si estic en l'amor de Déu? Observo, medito, reestructuro: "On hi ha amor no hi ha por, ja que l'amor, quan és complet, treu fora la por. La por i el càstig van junts; per això només té por el qui no estima Déu plenament". (I Jn 4, 18) Mantra de fe: Pare, el teu immens amor, em fa fora la por.
7	Pregunta: Hi ha por a la meua vida? És humà, però, treballo per dissoldre-la amb l'amor? Mantra de fe: Pare, dissol les meves pors, amb el teu Amor és perfecte.
8	Pregunta: Quan la por contamina l'amor, el meu amor és imperfecte. Mantra de fe: Pare, amb la teva gràcia, ensenya'm a estimar amb perfecte amor.
9	Pregunta: És complet el meu amor? Provablement no del tot, però faig continus salts de la por a l'amor? El salt de la por (100) a l'amor (500), només demana decisió, intenció i bona voluntat. Mantra de fe: Pare, amb la teva gràcia, el salt de la por a l'Amor, és possible.
10	Pregunta: La meua justícia, neix de l'amor? Mantra de fe: Pare, concedeix-me la gràcia d'estimar amb el teu Amor.

TEXT N° 2.

"L'AMOR DIVÍ ÉS INFINITAMENT COMPASSIU I RESULTA DIFÍCIL D'ENTENDRE QUE LA GENT CREGUI EN UN DÉU QUE ES DISGUSTA I S'ENFADA AMB LES LIMITACIONS DE LES PERSONES".
(Hawkins. El Ojo del Yo, p. 103)

Ja que l'amor no és compatible amb la por ni amb la justícia, aprofitem aquesta NE per reestructurar aquestes tres paraules: amor, por, justícia. Només així serem vertaderament justos.

Si permeto que els diversos conceptes antropomòrfics segueixin contaminant aquestes tres paraules, provablement seguiré presoner de les meves pors, i seguiré volent estimar sense estimar de veritat, i seguiré essent injust amb mi mateix, amb el pròxim i amb Déu.

Disposat a reestructurar? Som-hi!

"El món cec de l'ego és un malson inacabable. El vertader destí de l'home és adonar-se de la veritat de la divinitat de l'origen i creador d'un mateix, que està sempre present

"Quan et decideixis, entrega cada sensació, impuls, pensament a Déu, a mesura que sorgeixi en la consciència. Fixa l'enfocament com un raig làser, i una enorme intenció que no et mouràs del tall de la navalla, per res. Aquesta és la devoció, la dedicació i el camí del cor". (Dr. Hawkins)

dins del que ha estat creat i és el creador: el Yo Superior o Diví, que cadascú som des de tota l'eternitat. (Hawkins. El Ojo del Yo. P. 103)

Reviso quina és la meva comprensió de la naturalesa de Déu. El primer punt d'aquesta NE ens ofereix l'oportunitat de treballar-ho. Com? Revisant si crec que la vertadera naturalesa de Déu és l'AMOR. Perquè conèixer de veritat l'amor és conèixer i comprendre a Déu; y conèixer a Déu és comprendre el vertader AMOR. És qüestió d'adquirir aquesta consciència, de veritat.

En el treball que cadascú fem en el nostre camí espiritual, la Pau és l'últim estadi en la consciència i el coneixement que atorga la presència de Déu. Una Pau que suposa preservació i seguretat infinites en una infinita protecció. Una pregunta clau en aquest punt: *Experimento aquesta infinita protecció que em dona sentir-me infinitament estimat, preservat, per l'amor de Déu?* Aprofita per reestructurar la confiança que Déu t'estima immensament!

"Ni tant sols és possible el sofriment. No hi ha passat que s'hagi de lamentar, ni futur que s'hagi de témer, perquè tot és conegut i sempre present, i tota possible incertesa o por al desconegut es dissol per sempre. La garantia de supervivència és absoluta.

Després, cal rendir el petit jo al Jo infinit de Déu, sabent, confiant que, *"rendir el jo davant del Jo és quelcom completament segur. L'amor incondicional del Jo Diví pel jo petit és la seva garantia de misericòrdia. L'emanació del Jo cap el jo és competència de l'Esperit Sant (E. St.), que és el vincle entre l'esperit i l'ego.*

Gràcies a aquest vincle, que és l'E. St., podem fer amb tota seguretat d'èxit, el treball que ens toca fer, per dissoldre tot sofriment, tota por. Tenim el nostre aliat, l'E. St., amb el que ens podem posar en contacte cada instant que el necessitem. Afortunadament *"a través de l'oració, demanem, permetem i escollim, mitjançant el nostre lliure albir, que l'E. St. sigui el nostre guia; i, per la gràcia de Déu, la transformació fins la il·luminació es farà possible".*

La veritat, aleshores, si deixem que ens guii l'E. St., se'ns revela per si mateixa: no és quelcom que haguem d'assolir o adquirir amb el nostre sol esforç. Tot ho fa l'Amor de Déu, a través de l'E. St. La seva presència és exquisidament suau i absoluta. Res queda sense ser assolit o sanat. Tanmateix aquesta és la naturalesa i la qualitat de l'Amor. El Jo és el compliment en la manifestació del Creador com existència pròpia.

RES EXISTEIX FORA DE L'AMOR DE DÉU
(Hawkins. El Ojo del Yo. P. 105)

Aquesta és la història de la Veritat de Déu i el Seu Amor. Aquesta història s'ha explicat moltes vegades al llarg de totes les èpoques, però convé explicar-la novament. Fem-ho! En l'espai que es crea quan l'ego s'adona que no sap res, l'amor de Déu flueix de sobte com una presa, un pantà que li haguessin obert les comportes. És com si la Divinitat hagués estat esperant tots aquests mil·lennis per aquest moment cimal. (Hw. P. 105).

On ens porta aquesta NE?

A revisar quin grau de perfecció ha assolit el nostre amor. Si apuntant a la perfecció de l'amor de Déu, ens costa tant estimar a vegades, imaginem com serà el nostre amor, si apuntem més baix. En conseqüència, com serà la nostra justícia? Si *"Res existeix fora de l'amor de Déu"*, tampoc la justícia. Per tant, si volem ser de veritat justos a tots nivells, siguem el més perfectes possibles en l'amor.

Meditem, preguem, demanem i permetem a l'E. St. que ens guiï sempre en el camí de l'amor cada cop més perfecte. I perquè sigui més perfecte, apuntem sempre a l'amor incondicional. Aprenem a estimar sense condicions, per pur amor, fins l'enemic!

Proposo uns mantres per treballar l'amor incondicional i de retruc saber practicar aquesta benaurança de ser justos.

*Sóc tal com Déu em creà.
Sóc Fill-a de Déu eternament.
Sóc un sol Ser, unit al meu Creador, un amb cada aspecte de la creació, i dotat d'una pau i un poder infinits.
Tu i jo som un sol Ser (amb cada pròxim: l'antipàtic, el que no m'estima, el que em vol mal, l'enemic...) units amb el nostre Creador en aquest Ser.
T'honoro degut el que sóc, i degut el que És Aquell que ens estima a tots dos com si fóssim un de sol.
La salvació prové del meu únic Ser.
Sóc esperit, un sant Fill de Déu; lliure de tota limitació, fora de perill, sa i ple.
Lliure per perdonar i lliure per salvar el món, simplement essent amor.
Tu també ets el Fill sant de Déu. En aquesta santedat de Déu, som u i ens estimem.
L'Amor de Déu és el que em sosté per totes bandes.
Quan escolto la Veu de Déu, el Seu Amor em sustenta.
Quan obro els ulls, el Seu Amor il.lumina el món perquè el pugui veure.
Quan perdono, el Seu Amor em recorda que el Seu Fill és impecable.
I Fills Seus ho som tu i jo.
I quan contemplo el món amb la visió que Ell em va donar, recordo que jo sóc el Seu Fill i tu també.
(UCDM)*

Compartim? Som-hi!

PROPOSTA PER COMPARTIR AQUESTA NE

1. Comparteix amb el grup quina frase has escollit per fer la LECTIO
2. Comparteix amb el grup quina frase has repetit com un mantra, en fer la MEDITATIO
3. Comparteix amb el grup el diàleg que has mantingut amb Déu en la teva ORATIO

A més a més, compartim:

- Què m'aporta aquesta NE?
- Què m'ajuda a treballar aquesta NE?
- He reestructurat algun concepte?
- Quin profit concret n'he tret del Decàleg sobre l'amor, la por i la justícia?
- Quin dels mantres he practicat més?
- M'ha clarificat una mica millor el concepte de justícia?
- He reestructurat el concepte sobre la vertadera naturalesa de Déu?
- Em crec persona justa, amorosa?
- Visc en la Veritat?
- El meu amor, és perfecte fins estimar l'"enemic"?

RECORDATORI DE LES SESSIONS NE

- NE 3.1 - 08.10.22 - Plantejar-nos la vida com un viatge vers la plenitud (vers la consciència de la Divinitat), ens ajuda a entendre aquest nostre viatge.
- NE 3.2 - 12.11.22 - La crida a VIURE AMB PLENITUT (perdó i humilitat) ÉS VIURE LES BENAURANÇES.
- NE 3.3 - 10.12.22 - "Ser pobre de cor (camí que porta a Déu), això és VIDA PLENA".
- NE 3.4 - 14.01.23 - "Respondre amb humil mansuetud (optar pel positiu), això és VIDA PLENA"
- NE 3.5 - 11.02.23 - "Benaurança de l'absurd, benaurat qui plora amb el que plora, això és VIDA PLENA".
- NE 3.6 - 11.03.23 - "Buscar la justícia (l'amor incondicional) amb fam i set, això és VIDA PLENA".
- NE 3.7 - 01.04.23 - "Mirar i actuar amb misericòrdia (més enllà del pensament possessiu "meu"), això és VIDA PLENA".
- NE 3.8 - 13.05.23 - "Mantenir el cor net de tot el que embruta l'amor (silenciar ment i passions), això és VIDA PLENA"
- NE 3.9 - 10.06.23 - "Sembrar pau al nostre entorn (sotmet la teva voluntat a la Voluntat de Déu), això és VIDA PLENA".
- NE 3.10 - 08.07.23 - "Acceptar cada dia el camí de l'Evangelí amb voluntat espiritual, això és VIDA PLENA".